

SAHADA YAPILAN ÖN ARAŞTIRMA:

Araştırma Yöntem ve Teknikleri dersimiz kapsamında yapacağımız alan araştırmasının ilk adımını gerçekleştirmek üzere belirlenmiş olan ilimize gitmek için 26.4.1999 tarihinde yola çıktık. O gün çantalarımı okula getirmiştım ve Köy Antropolojisi dersine girikten sonra buradan yola çıkmak amacındaydım. Saat 14.30 civarında Afyon iline gidecek olan Gülsüm Ozbek ile beraber fakülteden ayrılarak Karaköy Vapur İskelesi'gittik. Elimdeki çantaları o kadar çok eşya ile doldurmuştum ki zor taşıyordum. Buradan Haydarpaşa Garı'na geçtik. Saat 17.30'da Altınyayla'ya gidecek olan Dilek Uçak ve Eda karaca ile beraber ortağım Taylan Mirkelam ve ben, Afyon'un Sandıklı ilçesinde araştıma yapacak olan Gülsüm Ozbek ve Ayşe Hilal Tuztaş ile Pamukkale Ekspresi'ne bindik. **(Bkz. Foto No:1)** Bilet fiyatı indirimli 1.750.000 T.L. idi. Afyon grubu bizden başka bir vagona düşmüştü. İlk defa yalnız başıma İstanbul dışına çıkıyordum hem de trenle 14 saat çeken bir yere gidiyordum. Benim için ilginç bir deneyim olacaktı. Fakat treni seçtiğimiz için önceleri pişman oldum. Zaman ilerledikçe genede iyi bir seçim yaptığımıza karar verdim. Ortama alışmaya başlamıştık. İstasyonlar ilerledikçe saati ve istasyonların adını not etmeye başladım. Çevremdekiler bana garip garip bakmaya başladılar. İstanbul'dan ayrıldıktan sonra yolculardan bir bayan dikkatimi çekti. İstasyonlar ilerledikçe üzerindeki giysileri rahat olabileceği bir şekilde çıkartmaya başlamıştı. Bu arada başörtüsü ilk çıkardıklarından oldu. Saat 19.30 itibarıyla İzmit'e geldik. 21.05'te Osmaeli'ne gelmiştik. O an Taylan Hocamızın yazdığı kitap geldi hemen akılıma gülümsedik bir an. 21.40 sularında Bilecik'e ulaştık. 22.13'de Bozüyük'e, 22.50'de Enveriye-Eskişehir İstasyonuna geldik. 20 dakikalık molanın ardından tren hareket etti. 00.00 Sabuncupınar, 00.40 Kühahya Gar, 02.30 Afyon, 04.15 Sandıklı derken Gülsüm Hanımla Hilal burada trenden indiler. 05.45 Denizli Karakuyu İstasyonun'da vagonlar ayrıldı ve yeni bir loko. takıldı. 07.05'te Burdur Gar'a uykusuz bir yolculuk sonunda ulaştık. İlk olarak dikkatimi çeken evlerde bulunan güneş panelleri oldu. (27.4.1999) **(Bkz. Foto No:2)**

Trenden indikten sonra biraz ilerde bulunan Askeri Gazino'nun önündeki nöbetçiye merkeze nasıl gideceğimizi sorduktan sonra, 10 dakikalık kısa bir yürüyüşün

ardından merkeze geldik. Burada trafik yoktu! Gürültü yoktu! Hava kirliliği hiç yoktu. Bir anda başka bir alemde bulmuştuk kendimizi. Ama İstanbulum bir tane. Burada bulunan çay bahçesinde kahvaltı yapmaya karar verdik. Fakat henüz açılmamış olduğundan oturup oturamayacağımızı sormak için o sırada ağaçlarla ilgilenen kişiye sormaya karar verdik. Bir mahsuru olmayacağını söyledi ve bizimle ilgilendi. Nereden ve niçin geldimizi sordu. Bizde kendimizi tanıttıktan sonra amacımızı anlattık. Kendisinin Vergi Denetmenler Bürosu Başkanı olduğunu ve isminin Mümin Dilber olduğunu açıkladı. Bizi Hükümet Konağı'nda bulunan bürosuna gitmeyi teklif etti. Kısa bir tereddütün ardından bunu kabul ettik. Bizleri Burdur Vali Yardımcısı Beyazıt Tanç beyefendinin odasına götürdü ve tanıştırdı. Sayın vali yardımcısı bize sıcak davrandı. Bölgeye geliş amacımızı ve yapmak istediklerimizi raporlarımıza dayanarak anlatmaya başladık. Bize kalacak yer sorunumuzda yardımcı olacağını belirtti. Bu sırada amacımızın ilde kalmak olmadığını önce ilçelere oradan da köylere gideceğimizi belirttik. Yalnız tren yolcuğu bizi çok yormuştu. Bu sebepten dolayı bir gece merkezde kalmanın iyi olacağına karar verdik. Sayın vali yardımcısı Burdur Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü Sosyal Tesisleri Misafirhanesi'nde kalabileceğimizi söyledi. Bir araç ile bizi buraya gönderdi. Ertesi gün kendisini görmeden ilçelere gitmememizi söyledi. Odalarımıza yerleştikten sonra uyumaya başladık. Yaklaşık 3 saatlik kısa bir uykudan sonra merkeze inmek için misafirhanenin önünde bulunan duraktan otobüse binerek oradan ayrıldık. Merkeze geldikten sonra biraz turladık ve bir çay bahçesinde dinlendik ve bir markete girerek alış-veriş yaptık. Sonra misafirheneye geri döndük. Burdur gerçekten güzel bir şehirdi. Ama küçüktü kısa sürede nerede ne varı öğrenmiştik. Bu arada sabah oturduğumuz Parkın adı Kültür Park'tı. Döndüğümüzde odalarımızı değiştirmek zorunda kaldık. Bu durum bir yerde iyi oldu bir yerde de kötü. Artık bir televizyonumuz vardı ama odanın iki kişilik tek bir yatağı olması bizi düşündürmüştü. Taylan'la beraber yatmak zorunda kalmıştık.

Sabah birşeyler atıştırdıktan sonra diğer grupla buluşup vilayete doğru yola çıktık. (28.4.1999) Otobüste tam 75.000 öğrenci 50.000 T.L. gerçekten burası ucuz diye düşünmeye başladım. Vilayete gidince Beyazıt Beyin makamına çıktık. Bize nasıl yardımcı olabileceğini sorunca ondan ilçelerin son nüfus bilgilerini ve haritalarını rica ettik. Nüfus bilgilerini verirken haritaları temin etmek için M.E.B. Burdur Eğitim

Araçları ve Donatım Merkezi'ne gitmemiz gerektiğini söyledi. Yanımızdaki görevli ile beraber buraya geldik. Birim müdürü Ömer Özdemir bizimle ilgilendi. Haritaların fotokopilerini aldıktan sonra bize Cumhuriyetin 75. Yılı dolayısıyla hazırlanan "Burdur İli Cumhuriyet Öncesi ve Sonrası Eğitim" isimli kitabı hediye etti. Ardından alt katta kendisinin hazırladığı eğitim müzesini gezdik. Vilayete geri döndük bu arada Beyazıt Bey ilgili ilçe kaymakamlarına gideceğimizi haber verdi. Yardımları için teşekkür ederek yanından ayrıldık.

Buradan ayrıldıktan sonra vilayetin karşısında bulunan duraktan otobüse binerek otagara gittik. Burdur-Çavdır arasında otobüs seferleri öğlene kadar 45 dakika, öğleden sonra ise 30 dakika ara ile yapılıyordu. Çavdır'dan Burdur merkeze ise öğlene kadar 30 dakikada bir öğleden sonra ise 45-60 dakikada bir sefer yapılmaktaydı. Burdur-Çavdır arası otobüs ücreti 750.000 T.L. Saat 12.30'da otobüse bindik. 14.00 de Çavdır'daydık.

Otobüs kaymakamlık binasının önünden geçmişti ve bu sayede kaymakamlığın nerede olduğunu öğrenmiştik. İndikten sonra kaymakamlığa doğru yürümeye başladık. İlk an burasının bir köy olduğunu sandım. İstanbul'daki ilçelerde karşılaştırıncaya durum tabii ki böyle oluyor. Kaymakamlığa geldikten sonra kaymakam beyi nerede bulacağımızı sorduk. Bu arada Milli Eğitim Şubesi'ndekiler bizim ilçeye yeni gelen öğretmenler olduğumuzu sandılar. Eşyalarımızı oraya bırakarak 2 kat yukarıya çıktık. Burada bir görevli bizi karşıladı. Kısa bir süre bekledikten sonra kaymakam beyin odasına geçtik. **(Bkz. Foto No:4 - Foto No:5)** Kendisiyle tanıştık. Bu arada Tefenni ilçesi'nin kaymakamı da burada bulunuyordu. Kısa bir selamlaşma faslından sonra kendimizi tanıtarak ilçeye geliş amacımızı anlatmaya başladık. Çeşitli kriterleri göz önünde bulundurarak seçtiğimiz köyleri açıkladık. Kendisi Karaköy'ün değişik bir köy olduğunu söyledi. Ayrıca Kayacık ve Küçük Alan köylerinin birbirine benzer olduğunu eklemeyi unutmadı. Bize Yazırköyü'nü de görmemizi tavsiye etti. Öncelikli olarak kendi köylerimize bakacağımızı açıkladık. Fatih Bey bize kalacağımız yer olup olmadığını ve araç durumumuzu sordu. Bizi misafirhaneye yerleştireceğini ve araç vererek köyleri gezmemize yardımcı olacağını belirtti. Teşekkür ederek yanından ayrıldık. Eşyalarımızı tahsis edilen araca yükleyerek şoförümüz Selahattin Bey'le beraber

bölgeyi dolaşmaya başladık. İlk olarak Kayacık köyüne gittik. Muhtarı olmadığı öğrendik. Kısa bir süre Kahvehane de dinlendikten sonra oradan ayrıldık. Şoförümüz bize bölge hakkında bilgi vermeye devam ediyordu. Ayrıldıktan sonra Büyük Alan'a gittik. Burada soğan tohumu üretimi yapılmaktaydı. Kızıllar ve Kozağaç'tan geçerken buralarda yaşayan halkın belirli zamanlarda Aydın'a pamuk çapasına gittiğini öğreniyoruz. İki kez çapaya bir kez de toplamak için gidiyorlarmış. Bölge yeşiller içinde her yerde ağaçlar bulunuyor. Yollar asfalt olmasına rağmen üzeri mıcırla kaplı durumda. Küçük Alan köyüne geldikten sonra burada ikram edilen çaylarımızı içerken oradakilere kendimizi tanıtarak amacımızı anlatmaya başlıyoruz. Nüfus hakkında bilgi almaya çalışırken tarıma da değinerek bölgede şeker pancarı ve soğan üretimi yapıldığını söylüyorlar. Köy içinden geçen yolla ikiye bölünmüş bir durumdadır. Burada eskiden yaylaya çıkılırmış. Şimdiler de ise çıkılmıyormuş. Küçükalan'dan ayrılarak Karaköy'e doğru yola çıktık. Geldiğimizde burada da muhtarı bulamadık. Tesadüf olsa gerek üç köyde de muhtarla karşılaşamadık. Yeni yapılan binalar bulunuyor burada. Almanya'da oturan yazın tatile gelen kişilerin evleri olduğunu söylüyorlar. Suyu bol olan bir köy. Domates, biber, fasulye ve salatalık yetiştiriliyor. Köyden ayrıldıktan sonra Bölmepınar'a geçiyoruz. Yolda Karaköy'ün muhtarına rastladık. Fakat çok konuşmadan yanından ayrıldık. Bu arada dikkatimiz çeken noktalardan bir tanesi de güneş panellerinin bölgede yaygın olarak kullanılmasıdır. Söğüt Belediyesi'ne geliyoruz. Burası bir ovada kurulmuş. Yapılaşma kendini göstermeye başlıyor. Yer yer 3-4-katlı binalara rastlıyoruz. Uydu anteninin bölgede kullanılan önemli cihazlardan birisi olduğu belli oluyor. Evlerin düzenli bir yapısı bulunuyor. Burayı da gezdikten sonra ilçeye geri dönüyoruz. Bizi kalacağımız yere götürüyor Selahattin Bey. İlçede Esnaf Kefalet Kooperatifi'nin misafirhanesinde kalacağımızı öğreniyoruz. Bizi Ali İhsan Kayacan isimli yetkili karşılıyor. Kalacağımız yer küçük bir oda sadece. Çantalarımızı buraya bıraktıktan sonra telefon açmak için ve dolaşmak için dışarı çıkıyoruz. Kartlı telefonla evlerimizi arayarak haber veriyoruz. Çünkü Burdur il merkezinin dışına çıkıldığı andan itibaren cep telefonları çekmiyor !!! Daha sonra köylere tahsis edilen araç dışında nasıl gidebileceğimizi araştırmaya başladık. Merkezdeki bir kahveye girerek Karaköy'e nasıl gideceğimizi sorduk. Orada oturanlar bir dükkanı işaret ederek oraya sormamızı söylediler. Gösterilen dükkana girdik Fakat pek hoş karşılanmadık. Kısa bir süre sonra dükkana başka bir kişi

girerek bize yardımcı olmaya çalıştı. Oradan ayrılarak dolaşmaya başladık. Merkezde iki tane banka şubesi, kahvehaneler, ilçe emniyet Amirliği, jandarma komutanlığı ve dükkanların olduğu binalar bulunuyordu. Biraz ilerde fırın vardı. İlçedeki eski binalar yığma taştan ve ahşaptan yapılmıştı. Çoğunluğu 1 veya 2 katlıydı. Yeni binalar ise betonarme ve 3-4 katlıydı. İlçe merkezindeki evlerin bahçelerindeki garajlarda traktör, otomobil, motosiklet gibi araçlar bulunuyordu. Bazı evlerde samanlık vardı. Güneş paneli ve çanak antene burada da rastladık. Bunlar bölgenin vazgeçilmezlerindendi anlaşılan. Yollar asfalt olmasına rağmen bozuktur. Konuştuğumuz kişiler bu panellerin yaklaşık 10 yıldır kullanıldığını söylerken, son 3-4 yıl içinde kullanımın arttığını belirttiler. Kalacağımız yere dönerken bir pideci olduğunu fark ettik. Birşeyler yedikten sonra misafirhaneye döndük. Anahtarımızla içeriye girdik. Akşam olmuştu. Ertesi gün için hazırlık yapmaya başladım. Çünkü köyleri dolaşacaktık ve neleri sormamız gerektiği ile ilgili olarak not çıkarmak gerekiyordu. Saat 23.30'dan sonra yattım. Bu arada cep telefonunun alarmını kurmayı ihmal etmedik. Ertesi gün (29.4.1999) sabah yanımızda bulunanlarla kahvaltı yaptıktan sonra kaymakamlığa gittik. Orada ilçeye ilgili bilgileri aldıktan sonra Fatih Bey'le görüştük. O günde bize araç vereceğini söyledi. İlçenin durumu ve kaymakam beyin yapmış olduğu çalışmalar hakkında sohbet ettik. Kısa bir süre sonra ayrılarak köyleri dolaşmaya başladık. Bu arada ili tanıtan bir kitapçığı almak için bir ara İlçe Emniyet Amirliği'ne gittik. Burada memur beyler bize sıcak davrandılar. Kısa bir sohbetten sonra buradan ayrıldık.

28.4.1999'da Çavdır'a geldiğimiz zaman ilk gezdiğimiz köy Kayacık Köyü olmuştu. Kaymakamlığın tahsis ettiği araçla yola çıktıktan sonra ilk olarak Kayacık Köyü'ne gittik. Köye gidince ilk olarak köyün kahvehanesine girdik. Muhtarın köyde olup olmadığını sorduk. Buradakiler muhtarın Denizli'ye gittiğini söylediler. Kahvehaneye girdiğimizde köylüler kağıt oynuyorlardı. Muhtarın nerede olduğunu sorduktan sonra kendimizi tanıtarak ve bölgeye geliş amacımız anlatmaya başladık. Kahvehanede kısa bir süre dinlendikten sonra köyden ayrıldık. Köy ağaçlık bir görünüme sahipti. Köy meydanında bulunan kahvehanenin karşısında köyün camisi bulunmaktaydı. Kahvehanenin hemen yanında muhtarlık binası bulunuyordu. Ertesi sabah (29.4.1999) kaymakam beyle yaptığımız görüşmede çeşitli kriterleri baz alarak belirlemiş olduğumuz köyleri tekrar dolaşmak istediğimizi belirttik. Kaymakamlığın

tahsis ettiği araçla Kayacık köyüne geldik. Köye ulaştığımızda muhtarın bulunmadığını ve bir toplantı için ilçeye indiğini söylediler. Bunun zerine köyün okuluna gitmeye karar verdik. Köyün okulu köy meydanına yakın bir mesafede bulunuyor. Okula gittiğimizde bizi okulun öğretmenleri karşıladılar. Karşılmadan sonra müdür beyin odasına geçtik. Oda da kapının arkasında gofret kutuları bulunuyordu. Bunlardan bize de ikram ettiler. Ana okulunun ğretmeni ile daha sonra tanıştık. Okulda iki ğretmen görev yapmaktaydı. Zekai Erifti ve Yüksel Sezer isimli ğretmenlerimizden Zekai Bey aynı zamanda okulun müdürüydü. Selamlaşma dan sonra kendimizi tanıtarak bölgeye geliş amacımızı açıklamaya başladık. Yapacağımız çalışmanın ayrıntıları hakkında bilgi verdik. Zekai Bey Kayacık doğumluuydu ve köyün özelliklerini biliyordu. Bu arada yanımızda getirdiğimiz kitapları göstermeyi de ihmal etmedik. Son seçimlerde görevli oldukları için köyün nüfusu hakkındaki bilgileri de edinme imkanımız oldu. Köyde sağlık görevlisi olup olmadığı sorduğumuzda bir ebebin görev yaptığını ve o an köyde bulunduğunu söylediler. Çocuklardan biri onu çağırmaya gitti. Ebe hanım geldikten sonra tekrar ona da kendimizi tanıttık, niçin bölgede bulunduğumuzu açıklamaya çalıştık. Köyde sağlıkla ilgili kayıt olup olmadığını ğrendik. Daha sonra Ev Halkı Tespit Fişleri'ni kontrol ederek hane başkanlarının isimleri yazmaya başladık. Bu arada öğretmenlerimizin ikram ettiği gazozları da içmeye devam ettik. ETF'leri yazmaya devam ederken köy muhtarı okula geldi. Muhtara da kendimiz tanıttıktan sonra amacımızı, niçin bu bölgede bulunduğumuzu, köyleri nelere dayanarak incelediğimizi anlattık. Hatta bir gecelikte olsa bu köylerden birinde misafir olarak kalmak istediğimizi söyledik. Muhtar ilk olarak anlattıklarımız karşısında şaşırdı. Biraz düşündü, sigara iti. Bize de sigara ikram etti. Fakat kullanmadığımızı söyleyerek teşekkür ettik. ETF'lerin yazımı bitmişti. ğretmenlerimizden gerekli olan bazı bilgileri de alarak okuldan muhtarla beraber ayrıldık. Muhtarla beraber ilçeye gittik. Muhtar bize lokantaya gitmeyi teklif etti. Fakat a olmadığımızı söyleyerek teşekkür edip avdır İlköğretim Okulu'nda görevli bir öğretmenle buluşmamız gerektiğini anlattık. Bunun zerine bizi okula bıraktı. ğle tatili olduğu için okul öğretmenleri , ilçe merkezine, kahvehaneye gitmişlerdi. Muhtar bizi tekrar merkeze öğretmenlerin gittiği yere götürdü. Burada adı geçen okul öğretmenlerinden Hikmet Altan ile görüştük. İlçe Milli Eğitim şube Müdürü ile yaptığımız görüşme sırasında kendisinin yörenin folklorik özelliklerini anlatan bir

yüksek lisans tezi hazırladığını öğrendik. (Pamukkale Üniversitesi'nde) Hikmet öğretmen'e de kendimizi tanıttık, amacımızı belirttik. Yanımızda bulunan diğer öğretmenlerde bizleri dinliyordu. Bu arada yanımızdaki kitapları onlara da gösterdik. İlk başta bizimle fazla ilgilenmediler. Fakat konuyu açınca yaklaşımları değişmeye başladı. Hazırlanan çalışma hakkında biraz daha bilgi aldık. Bu sırada öğle tatili bittiği için öğretmenler okula döneye başladı. Hikmet Altan ile vedalaşarak biz de ayrıldık. Muhtar ise onların kalkmasından önce bizimle vedalaşarak yanımızdan ayrılmıştı.

Diğer köyleride dolaştıktan sonra Kayacık'ta bir gece misafir olmaya karar verdik. Eşyalarımızı ilçede kaldığımız misafirhaneden aldıktan sonra aracımızla Kayacık köyüne gittik. Sabah ki görüşmemizde muhtara bu köyde misafir olarak kalabileceğimizi söylemiştik. Öyle de oldu. Köye gittiğimizde saat 19.00 civarındaydı. Köye giderken yanımızda şoförümüz olan Hayati Bey'in bir arkadaşı da gelmişti. Köye girdikten sonra kahvehanenin önünde durduk. Araçtan indikten sonra orada bulunanlarla tek tek tokalaşarak kendimizi tanıttık. Neden orada bulunduğumuzu, çalışmamızın özelliklerini tekrar anlatmaya başladık. Şoförümüz ve arkadaşı bölgede tanınan ve sevilen kişilerdi. Onlarda yaptığımız sohbe katıldı. Bize adaçayı ikram ettiler. Yeşil, küçük bir parça ottan ibaret olan bu çay hoş bir tada sahipti. Bu arada kahvenin önü kalabalıklaşıyordu. Gelenler ilk önce bizimle, ardından diğer kişilerle selamlaşıyordu. Burada Ali Yüksel isminde emekli bir astsubayla tanıştık. Ali Bey Kayacık'ta doğmuştu ve emekli olduktan sonra tekrar köyüne geri dönmüştü. Diğer köylülere oranla bizimle daha çok ilgilendi. Yaptığımız konuşmalardan bize olumlu bir şekilde yaklaştıklarını tahmin ediyorduk. Köyün tarihçesi, köyün adının nereden geldiği gibi konulara, ekilen ürünlere kadar pekçok konuya değindik. Aldığımız bilgilerin bir kısmı mülakatlarımızı kapsayan konulara denk düşüyordu. Bir süre sonra muhtar geldi. Selamlaştıktan sonra köyde bir gece misafir olmak istediğimizi tekrar söyledik. Yardımcı olacağını belirtti. Kahvehanenin önünde otururken üşüdüğümü hissettim. Bölge akşamları serin oluyordu. Saat ilerledikçe sohbet koyulaşmaya başladı. Köylünün Galip Dayı dediği kişinin anlattığı hikayeler orada bulunanları tabi ki bizi de kırıp geçirdi. Anlatılanlar Anadolu insanının ince espri anlayışını ve zekasını burada bir kez daha kanıtladı. Saat 21.30'u geçmişti. Bazı köylüler daha erken kahvehanenin önünden ayrılmaya

başladılar. Fakat kimin evinde kalacağımızı bilmiyorduk. Muhtar kalkalım ve bizim eve gidelim deyince orada bulunanlarla vedalaşarak iki otomobil ile muhtarın evine gittik. Benim bulunduğum arabayı muhtarın oğlu Kader kullanıyordu. Yanımızda ise şoförümüzün arkadaşı olan Orhan Bey vardı. Diğer araçta Taylan, muhtar, Ali Bey, sonra muhtarın kardeşi olduğunu öğrendiğimiz kişi ve şoförümüz Hayati Bey vardı.

Eşyalarımızı indirdikten sonra hep beraber muhtarın evine girdik. Bizi kapıda muhtarın eşi Leyla Hanım karşıladı. İstanbul'da ayakkabılarımızı içeri almaya alışkın olduğumu için onları içeri almayı düşündüm. Fakat hiç kimse onları içeriye almıyordu. Ben de almadım. Ama içime bir kurt düşmedi değil alışkanlık işte. Ev iki katlıydı. Alt katta oturulmuyordu. Karanlıkta depo veya ahır olarak kullanıldığını düşündüm. Oturulan katta ise girişte geniş bir hol bulunuyordu. Bu geniş alanda kapının karşısında dikiş makinası bulunmakta ve üzerinde de telefon duruyor. Kapının hemen yanında iki tane sedir bulunuyordu. Üstümüzü çıkardıktan sonra eşyalarımızı bunun üzerine koymuştuk. Çantalarımız ise hemen yanında duruyordu. İçeride beş tane kapı vardı. Bunların biri mutfaka, biri tuvalete açılıyordu. Diğerleri ise odalara açılıyordu. Bizlerin oturduğu yer tahminimce misafirler için hazırlanmıştı. Çünkü ertesi sabah kahvaltı yaptığımız oda buradan biraz daha farklıydı. Odada iki tane çek-yat tipi kanepeler bulunuyordu. Tavan ahşaptı ve yeni olduğu tahtaların üzerine sürülen vernikten belli oluyordu. Duvarlar açık yeşil renkte boyalıydı (Herhalde yağlı boya.) Zemin halı kaplıydı (Halıflex türü.). Ama bunun üzerinde de halılar vardı. Oda da iki adet renksiz televizyon bulunuyordu. Ayrıca bir müzik seti, iki tane masa, iki tane de sandık. Yanımızdakilerle beraber odada bulunan kanepelere oturduk. Kapının girişinde yerde bir yer yatağı vardı. Burada sırtını dayanak için uzun bir minderde bulunuyordu. Buraya oturanlarda oldu. Odayı bir tek ampul aydınlatmaktaydı. Hemen arkasından sohbet başladı. Hava bize biraz serin gelmişti. Bunu anladıklarından olacak Leyla Hanım elektrik sobasını yakmayı teklif etti. Her ne kadar gerek yok dediysek de soba yakıldı. İyi ki de yakmışlar ortam rahatladı. Muhtarın kardeşi ile tanıştık. Küçük bir kız çocuğu evin içinde dolaşıyordu. Onu muhtarın kardeşinin çocuğu sandık. Fakat daha sonra muhtarın kızı olduğunu öğrendik. Sohbetimiz sırasında askerlik anılarından bölgenin özelliklerine, bazı inanç kavramlarına kadar birçok konuya değinildi. Bunları anlatarak bizleri deniyor

olabilirler diye düşünmeye başladım. Bu sırada yemek hazırlanmıştı. Yemek yerde yeniyor. Odanın ortasına önce bir örtü serildikten sonra üzerine kaskak yerleştirildi. Bu kaskağın üzerine büyük bir tepsi içerisindeki yemekler kondu. Herkese ayrı tabak konmamıştı. Ekmek ise bir tencerenin içerisinde getirildi. Ben daha çok köy ekmeği yiyeceğimizi tahmin ediyordu. Ama somun ekmeğini görünce biraz şaşırđım. İstanbul'dan farklı olarak 7 kişi aynı kaplardan birlikte yemek yedik. Böyle bir şeye alışkın değildim ama az buçuk buna benzer bir şeye kendimi hazırlamıştım. Asıl merak ettiğim Taylan'ın bu durumda ne yapacağı idi. Çünkü titiz bir kişiliğe sahip olduğu için nasıl davranacağını merak ediyordum. Fakat tahminlerimi alt üst eder bir şekilde Taylan'da bize katıldı. İlk akşam ki menümüz çorba, bulgur pilavı, haşlanmış tavuk, k. fasulye ve salataydı. Tatlı olarak muhtarın ürettiği çam balı vardı. İlk defa İstanbul dışına çıkmıştım hemde tek başına ve çok uzakta bir yerde hiç tanımadığım bir yerde yemek yiyordum. Ama nedense için çok rahattı. Yemek bittikten sonra sohbe kaldığımız yerden devam etmeye başladık. Zaten yemek sırasında da buna devam etmiştik. Köyün durumuyla ilgili çeşitli bilgileri alıyorduk almasına da bunları not edemiyorduk. Yemekten sonra çay ikram edildi. Ardından da kahve ikram edildi. Yavaş yavaş konuklar kalkmaya başladı. Sonunda muhtar ve ailesi ile başbaşa kaldık. Büyük oğlu Kader bu yıl üniversite sınavına girecekti. Küçük oğlu Şenol ise ilköğretim okulunda 6.sınıfta okuyordu. Kızı Şeyda ise 18 aylıktı. Ali Bey bir kızının daha olduğunu fakat birkaç yıl önce trafik kazasında öldüğünü söyledi. Şeyda bir yerde onun anısını yaşıatıyordu. Biz sormadan bunları kendisi anlatıverdi. Saat 23.30'a yaklaşıyordu. Yatma vakti gelmişti. Bizim yatacağımız yerleri hazırladılar. Onlara iyi geceler dileyerek odamıza çekildik. Sohbet sırasında not alamadığımız konuları kapıdaki camdan içeriye sızan ışıktan yararlanarak yazdık.

Sabah kalktığımızda rahat uykunun verdiği huzurla uyandığımı söyleyebilirim. O ana kadar kaldığımız misafirhanelerde bu kadar rahat uyumamıştım. Üzerimizi değiştikten sonra odamızdan dışarı çıktık. Bu sırada muhtar beyle karşılaştık. Rahat uyuyup uyumadığımızı sordu. Bizi odalarına davet etti. Burada anladığım kadarı ile çocukları yatıyordu. Küçük kızın beşide orada bulunmaktaydı. Muhtarın küçük oğlu ise yerde bir yatakta yatıyordu. Fakat uyanmıştı. Odada bir odun veya kömür sobası bulunuyordu. Pencerenin yanında uydu bağlantısı olan bir televizyon

bulunuyordu. Bölgede az sayıda kanal izlendiği için uydu anteni kullanılmaktaydı. Muhtarla beraber çaylarımızı içtikten sonra Leyla Hanım kahvaltı tepsisini getirdi. Akşam yemeğinde olduğu gibi yere örtü serildi ve kasnağın üzerine tepsi kondu. Kahvaltı tepsisinde beyaz peynir, domates, salatalık, bal, reçel, yağ, yumurta ve ekmek bulunmaktaydı. Domates ve salatalığın tadı İstanbul'dakilere hiç benzemiyordu. Ortamın doğallığı bunlarda yansımıştı. Haberlere bakarak kahvaltımızı yaptık. Muhtar, toplantısı olduğu için gitmek zorunda olduğunu söyledi ve öbür gelişlerimizde de orada kalabileceğimizi söyledi. Vedalaşarak bizden ayrıldı. Bu arada sabah arabayla bir akrabasını yolcu eden Kader geldi. Onunla da kısa bir süre konuştuktan sonra eşyalarımızı toplamak için odamıza geçtik. Telefon numaralarımızı yazarak onlara teslim edip, Leyla Hanım'a bize yardımcı olduğu için teşekkür ettikten sonra evden ayrıldık. Ayakkabılarını dışarda bırakıp sabah yerinde bulabilmek güzel bir şey İstanbul'da olsak çoktan yerinde yeller esiyor olacaktı. Kader bizi arabayla köyün içinde dolaştırmaya başladı. Kader'in endüstri meslek lisesi mezunu olduğunu öğreniyoruz. Sabah annesi ile konuşurken okuldan bir kıza sevdalandığını ve evlenmeyi düşündüğünü söylüyor. Annesi askere gitmeden evlenmesine karşı. Kader bu yıl üniversite sınavına girecek. Kısa bir turdan sonra okula giderek Zekai Bey ve Yüksel Bey'le tekrar görüştük. Bu sırada şaka yolluda olsa bizim devlet görevli olup olmadığımızı sordular. Onlara fakülte kimliklerimizi gösterdik. Burada öğretmenlerimizden köyün özellikleri hakkında çeşitli bilgiler aldık. (Coğrafyası, iklimi vs. hakkında.) Bu raporun yazımında onlardan aldığımız bilgilerden de yararlanılmıştır. Kader'le beraber bir süre orada oturduk. Bu sırada gerekli bilgileri not ederken, çaylarımızı içip ikram edilen kekden de yedik. Notları yazmayı bitirdikten sonra oradakilerle vedalaşarak ayrıldık. Köyden ayrılırken köyün durumu hakkındaki konuşmamıza devam ettik. Kader bizi kaymakamlığa kadar bıraktı. Onunla bir daha görüşmek üzere vedalaştık. Tarih 30.4.1999'du. Köyden ayrıldıktan sonra ilçeye gelerek Fatih Bey'le vedalaştık. Saat 12.40 civarında otobüsümüze binerek ilçeden tekrar gelmek üzere ayrıldık. **(Bkz. Foto No:20)**

12.40 sularında bindiğimiz araç 14.00 sularında bizi merkeze getirdi. Ertesi gün buradan ayrılacağımız için ve resmi tatil olduğu için Taylan'la beraber Sayın Vali Yardımcısını ziyaret etmeye karar verdik. Bizi kabul etti. İlçede yaptıklarımız hakkında bilgi verdikten sonra biraz sohbet ettik ve yardımları için teşekkür ederek

ayrıldık. Daha sonra ilde kısa bir tur yaptık. Bu sırada tanıştığımız Ramazan Bey'le yaptığımız sohbette il hakkında bazı bilgiler edindik. Pazar ne zaman kurulur vb. konularda gündeme geldi. 1.5.1999 tarihinde arkadaşlarımızla şehirde dolaşmaya Burdur Göl'nün kıyısına gitmeye karar verdik. Öğleden sonra geri döndük ve eşyalarımızı topladıktan sonra saat 21.00'de Pamukkale Ekspresi'ne binerek Burdur'dan ayrıldık. Böylece çalışmamızın ilk basamağı tamamlanmış oldu.

VERİ TOPLAMA ARACI OLARAK KULLANILACAK OLAN FORMLARIN OLUŞTURULMASI:

1999 yılında Türkiye Geleneksel Kültür Haritası Projesi dahilinde gerçekleştirilen alan araştırması sırasında katılımlı gözlem yönteminin yanı sıra veri toplamayabilmek amacı ile soru formlarından yararlanılmıştır. Araştırma sırasında dört çeşit soru formu kullanılmış olup bunlar Hane Başkanı Mülakat Formu (F1), Hane Başkanı Eşi Mülakat Formu (F2), Kısa Mülakat Formu (F4) ve Muhtar Mülakatı (F3)'dür. Hane Başkanı Mülakat Formu (F1) olarak adlandırılan soru formu örnekleme dahiline giren hanelere uygulanmakta olup Demografik Yapı, Evlilik, Göç, Mesken, Ekonomi ve Kanaat ve Tutumlar başlıklarından oluşmaktadır. Hane Başkanı Eşi Mülakat Formu (F2) olarak adlandırılan soru formunda ise Demografik Yapı, Evlilik, Göç, Doğum, Sünnet, Beslenme, Sağlık Temizlik, Ekonomi, Kanaat ve Tutumlar başlıkları bulunmaktadır. Kısa Mülakat Formu (F4) olarak adlandırılan form ise örnekleme dışında kalan hanelere uygulanmış olup sadece Demografik Yapı ve Mesken başlıklarından oluşmaktadır. Araştırma yapılan köy dahilindeki hanelerle görüşülürken F1, F2, ve F4 mülakat formlarından yararlanılmış olup F3 mülakat formu sadece araştırma yapılan köyün muhtarı ve çevre köylerdeki muhtarlara uygulanmıştır.

Mülakat formlarındaki sorulara bakıldığı zaman iki soru tipinin kullanıldığı görülmektedir.

- a. Kapalı Uçlu Sorular,
- b. Açık Uçlu Sorular.

Kapalı uçlu sorularda araştırmacı mülakat yapılan kişiye daha önceden hazırlanan

soruları ve bunların cevabı olabilecek olan şıkları sıralamaktadır. Açık uçlu olarak tabir edilen sorularda ise mülakat yapılan kişiye cevap sınırlaması konulmadan verdiği cevaplar aynı şekilde forma aktarılmaktadır.

Araştırmamız sırasında ilk olarak bir deneme mülakat formu hazırlanmıştır. Ön araştırma sonrasında araştırmaya çıkan her gruptan bir kişinin F1, diğerinin F2 soru formunun taslağını hazırlayarak teslim etmeleri istenmiştir. Böylece araştırmacıların soru formu oluşturma deneyimi kazanmalarını sağlamak amaçlanmıştır. Bu aşamanın ardından asıl mülakat formunun hazırlanmasına geçilmiş olup, daha önceki senelerde kullanılmış olan soru formlarından yararlanılarak ön araştırma sırasında elde edilen bilgiler dahilinde yeni bir soru formu oluşturulmuştur. Formlara araştırmaya katılan grupların getirdikleri veriler dahilinde yeni sorular eklenmiş ve araştırma bölgelerinde uygulanamayacak olan sorular çıkartılmıştır. Bu şekilde her bölgenin özelliklerini minimum seviyede kaplayan bir deneme mülakatı soru formu hazırlanmıştır. F1 ve F2 mülakat formlarında yer alan ortak başlıklardaki soruların her iki mülakatda da paralel gitmesine dikkat edilmiştir. Önceki yıllardan farklı olarak mülakat sorularına numaralar verilmiş olup bu şekilde verinin tasnifi konusunda kolaylık sağlanmıştır. 10.5.1999 tarihinde başlayan çalışma yaklaşık 15 gün sürdü. 27.5.1999 ve 31.5.1999 tarihli toplantılarda denem mülakatları son şeklini almıştır. (Bkz. 2000 Yılı Metodolojisi) Haziran 1999 başında seçilmiş olan köylere gidilerek,deneme mülakatı uygulaması gerçekleştirildi. 7.6.1999 tarihinde gruplar yapmış oldukları deneme mülakatlarını bölüme teslim etmişlerdir. Deneme mülakatlarının uygulanması sırasında grup üyeleri kişi başına ikişer F1 ve F2 mülakatı ve birer F3 mülakatı uygulamıştır. Deneme mülakatlarının uygulanması sırasında köylerin hane başkanı listeleri asıl mülakat uygulaması sırasında zorluk yaşanmaması için kesinleştirilmiştir.

Hazırlanan deneme mülakatlarını uygulamak için İstanbul'dan 31.5.1999 saat 17.30'da hareket eden Pamukkale Ekspresi'ne binerek Burdur'a hareket ettik. Grubumuzun haricinde Altınyayla ve Yeşilova ilçelerinde araştırma yapan arkadaşlarımız da bizimle beraberdi. 1 Haziran sabahı saat 7.30 civarında Burdur Tren Garı'na geldik. Buradan otogara geçerek bizi ilçeye götürecek olan otobüsü beklemeye başladık. Bu arada Yeşilovaya gidecek olan arkadaşlarımız bizde

ayrıldı. Altınyayla'ya gidecek olan arkadaşlarımız ise otobüsleri geç saatte olduğu için Gölhisar aktarmalı olarak gitmeye karar verdi ve beraber hareket ettik. Otobüse bindikten sonra muavinle girmiş olduğumuz diyaloglarda onun da Çavdır'lı olduğunu öğrendik. Bölgeye neden geldiğimizi, kim olduğumuzu uzun uzun anlattık ona... Bize köyünü ve ilçenin özelliklerini aktarmaya başladı. Sohbet sırasında yolun uzunluğu hiç farkedilmiyordu. Sonunda ilçeye gelerek otobüsten indik ve arkadaşlarımız Gölhisar'a doğru hareket ettiler. İlçeye geldiğimizde ilk olarak kaymakamlığa uğradık fakat öğlen tatiline denk geldiğimiz için burada beklememiz gerekiyordu. Görevli olan birisine çantalarımızı bırakıp bırakmayacağımızı sorduk. İzin aldıktan sonra çevrede dolaşmaya karar verdik. Bir şekilde vakit geçirmemiz gerekiyordu çünkü. **(Bkz. Foto No:6 - Foto No:11)** Bu arada öğlen yemeğini bulduğumuz bir pidede yedik. 13.30 civarında kaymakamlığa döndüğümüzde Kaymakam Fatih Bey'in bir köye geziye gittiğini öğrendik. Ona izin belgelerimizi verecektik ama o gün görüşemedik onunla. Tekrar görüşmek üzere kaymakamlık görevlilerinden ayrıldıktan sonra köyümüzün içinde geçtiğini öğrendiğimiz otobüse yetişerek Kayacık'a ulaştık. Biraz dinlendikten sonra köyde dolaşmaya başladık. Bu arada fotoğraf çekmeye başlamıştım. İlk önce bundan biraz çekiniyordum ama tepki almadığımı görünce devam ettim. İlerleyen zaman içinde yapmamız gereken deneme mülakatlarını ve muhtar mülakatlarını doldurduk. Yaptığımız ilk mülakatlarda biraz zorlanmıştık. İlk kez mülakat yapmanın getirdiği stres sonucu başım çok ağrıyordu. Fakat ikinci mülakatımda bunu atlattım. Buraya geldikten iki gün sonra ilçede Yağmur Duası'na çıkılacağını öğrendik. Yağmur duasına çıkılacak günden önce ilçeye gittik. Burada görevli olan kişilerle konuşarak hem yağmur duası hakkında hemde organizasyonun nasıl düzenlendiği hakkında bilgi aldık. Ertesi görüşmek üzere köye dönerken aklımda herkesin bizi izlediğine dair bir görüş oluştu. İzin belgelerimizi kaymakam beye vermiştim. Özellikle almak istemedi fakat sonunda kabul etmişti belgelerimizi. Bir süre sonra bunların ilçe emniyet Amirliğine ulaştığını öğrendik. İlçedeki bütün resmi görevliler bize yardımcı oluyordu. Bu durum bizi sevindirmişti. Kaymakamlık görevlileri, emniyet mensupları, öğretmenler vs. bize gereken konularda yardımcı oluyordu. Gazeteci yeleği giyen, sırtında çantası olan ve elinde fotoğraf makinesi olan bir tip ilginç gelmiş olacak ki herkese bana muhabir veya gazeteci demeye başladılar. Bir yerde bu hoşuma da gitti çünkü bazı kapıları açarken anahtar olarak kullanabileceğim bir konu olmuştu. Taylan da

bende mülakatlarımızı tamamlamıştık. Yağmur duasının olacağı günün sabahı Muhtar Ağabey ile ovaya inmiştik. Uçsuz bucaksız tarlalar, olağanca hızıyla esen rüzgar ve rüzgarda dalgalanan başaklar çok güzeldi. Tarlaları dolaşırken muhtarın eşinin de aralarında bulunduğu bir grup kadının şeker pancarı çapası yaptığını gördüm. Oraya doğru ilerledik. Selamlaşmadan sonra yaptıkları işi anlatmaya başladılar bu arada bayağı fotoğraf çekmiştim. Kadınlar bana bu konuda izin vermişlerdi. **(Bkz. Foto No:18 - Foto No:19)** Gerçektende fotoğraf çekmeme köydeki hiç kimse bir şey dememişti. Bazı arkadaşlarımızın başına gelenleri duyduktan sonra halimin iyi olduğuna karar vermiştim. Mülakatlar sırasında çok zorlanmamıştık ama mülakatların uzun olması konuştuğumuz kişileri biraz korkutmuştu gerçeği söylemek gerekirse. Köylüler herkesle konuşacağımız duyduklarında biraz çekinmişlerdi. Yaklaşık olarak 2 saat süren konuşmamız boyunca mülakat yaptığım Muhtar Ağabey neredeyse 1 paket sigarayı bitirmişti. Ama konuştuğumuz köylülere “bu çocuklar geleceğiz dediler ve geldiler de diyor arkasında yazın geldikleri zaman yardımcı olun” şekline bir uyarıda da bulunuyordu. Deneme mülakatlarının uygulanması sırasında arta kalan vakitte köyle ilgili bilgiler topluyorduk. Buradaki işlerimizi tamamladıktan sonra 4 Haziran Cuma günü köyden ayrıldık. Daha sonra ne zaman gelebileceğimizi, kalacak yer sorununu vb. konuşarak vedalaştık köylülerle. Ovaya gittiğimiz gün orada biraz fazla kalmıştık ve yağmur duasını kaçırmıştık. Ama dua sonrasında verilen yemeğe yetişmiştik. **(Bkz. Foto No:12 - Foto No:17)** Altınyayla’ya giden Dilek ve Eda ile tesadüfen Çavdır’a gelen otobüste rastladık ve beraberce il merkezine döndük. Vali Yardımcısı Beyazıt Tanç beyefendi tarafından bize tahsis edilen Köy Hizmetleri Misafirhanesine yerleştik. Bir gün Burdur’u gezdikten sonra ertesi gün Pamukkale Ekspresi ile İstanbul’a döndük. **(Bkz. Foto No:3)**

ÖRNEK SEÇİMİ SAHADAN VERİ TOPLAMA AŞAMASI (MÜLAKAT UYGULAMASI):

Çalışmamızda ön araştırma aşamasının tamamlanması ve gerekli verilerin toplanarak bunlara dayalı olan mülakatlarımız hazırlandıktan sonra sıra görüşme yapacağımız kişileri belirlemeye gelmişti. Çünkü Kayacık Köyü 60 hanenin üzerinde idi. Araştırmada temel birimimiz hane olduğu için örnekleme gerecek olan hane

başkanlarını ve dolayısı ile hane başkanı eşlerini seçmemiz gerekiyordu. Deneme mülakatı sırasında belirlenmiş olan hane sayılarına bağlı olarak grupların örneklem uygulayıp uygulamayacağına karar verilmiş olup hane sayısı 60'ın üzerinde olan köylerde örnekleme yapılmıştır. Bu köylerde 60 hanenin üzerinde olan diğer hanelere yukarıda özellikleri açıklanan kısa mülakat (F4) yapılmıştır. Önceki bölümde özellikleri açıklanan mülakatlardan ise örnekleme giren hane başkanlarına F1, eşlerine de F2 mülakatı uygulanmıştır. Örnek seçimi

- a. Bilinçli Seçim,
- b. Basit Tesadüfi Seçim (Random Uygulaması),
- c. Sistematik seçim,
- d. Tabakalı Örnek Seçimi olmak üzere 4 şekilde yapılmaktadır. (*Akkayan, 1999: Basılmamış Ders Notları*)

Araştırmamız sırasında örnekleme uygulaması basit tesadüfi seçim uygulamasına göre yapılmıştır. Bu uygulama sırasında basit tesadüfi sayılar tablosu (Random Table) kullanılarak hareket edilmiştir. Random Table kullanılırken dikkat edilen noktalar şunlar olmuştur:

- Random Table'da bulunan satırlar sütunlar taranmış olup seçimin yapılacağı kısım belirlenmiştir.
- Belirlenen satır veya sütunda hane sayısı dahilinde iki veya üç basamaklı bir sayı grubu seçilerek, yukarıdan aşağıya veya soldan sağa doğru takip edilmiştir.
- Hane sayısı dışında kalan sayılar atlanmış diğer sayı grubuna geçilmiştir.
- Tekrar eden sayılar dikkate alınmamıştır.

Araştırmamız sırasında bazı gruplar hane sayıları 60'ın üzerine olmasına rağmen köy halkından gelebilecek olan tepkileri ortadan kaldırmak amacı ile örnekleme uygulamasına gitmeyip bütün köye F1 ve F2 mülakatı uygulamışlardır. (*Kullanılan Random Table örneği için bkz. Ekler*) Burada araştırmamız sırasında yaşanan bir durumu açıklamak istiyoruz. Bölgeye gerçekleştirilen ilk ve ikinci ziyaret sonucunda oluşturulan hane başkanı listesinden yararlanılarak örnek seçimi gerçekleştirilmiştir. Söz konusu listede Turgut Ünal olarak geçen şahsın soyadının Önal olduğu

mülakat uygulaması sırasında öğrenilmiştir. Eski liste doğrultusunda hareket edilmiş, ilgili listede 106 numara ile temsil edilen şahısa, yapılan seçim sonucu F1 mülakatı uygulanmıştır. Böyle durumlarda listenin yenilenmesi gerekmektedir. Araştırma sonrasında ilgili liste yeniden düzenlendiği zaman 106 numara ile temsil edilen kişiye de F1 uygulanmış olduğu anlaşılmıştır. Bu kişininde seçim sonucu yine belirlendiği görülmektedir. Ayrıca 042 numaralı kişi yerine 041 numaralı kişiye F1 yapılmış, 042'ye ise F4 uygulanmıştır. Bu noktada bir sapma söz konusu olmuştur. Fakat bu durum araştırmanın seyrini etkilememiştir. Asıl Mülakatları uygulamak üzere köye gittiğimiz dönemde görülemeyen iki hane başkanı ile Mart 2000 içerisinde Kurban Bayramı'nda yapılan ziyaret sırasında F4 mülakatları uygulanmıştır.

Metodolojik olan bu bilgilerin ardından asıl mülakatları uygulamak için bölgeye gittiğimiz dönemle ilgili kısa bilgiler vermek istiyoruz. Sahaya gidiş tarihi olarak daha önceden 20 Ağustos 1999 tarihi belirlenmişti. Fakat 17 Ağustos 1999'da yaşanan sonrasında yaşanan gelişmelere bağlı olarak sahaya gidiş ileri bir tarihe ertelendi. Sonunda 23.8.1999 ve 31.8.1999 tarihli toplantılar sonucunda saha çalışmasının gerçekleştirilmesine karar verildi. Bütün gruplar Eylül 1999 başında sahaya çıkarak araştırmanın ana safhasını gerçekleştirmişti. Bizde 2 Eylül 1999 tarihinde Pamukkale Ekspresi ile araştırmamızın saha kısmını bitirmek amacıyla Burdur'a hareket ettik. 3 Eylül 1999'da il merkezine ulaştıktan sonra önce ilçeye oradan da köye geçtik. Otobüste yaşanan maceralı bir yolculuğun ardında (yolda mide rahatsızlığı geçirmiştik) ilçeye gelince köyden birkaç kişiye rastlamıştık. Daha sonra muhtarın oğlu Kader ile karşılaştık. Birlikte köye döndük. Bizi görenler biraz şaşkın bir şekilde hoşgeldiniz diyerek selamlıyordu. Köye geldiğimiz günün ertesi gün ava çıktık. Birkaç gün mülakat yapmamaya ve köyü gözlemeye karar verdik. İlerleyen zaman içinde mülakatlarımızı uygulamaya başladık. Bazen zorlanıyorduk çünkü kişilerin köyde olmaması, mülakatın uzun olduğunu duyarak bundan çekinmesi, hane başkanı eşi kadınların mülakat sırasında konuşmak istememesi sonucu akşam eve eli boş döndüğümüz günler oluyordu. Bunun etkisini azaltmak için bazı F4 mülakatlarını kahvede ya da çoğunluğun olduğu yerlerde yapmaya başladık. Köyde bulunduğumuz süre içerisinde köy muhtarı Ahmet Ali Gencel ve ailesi bizi misafir etti. Sahada geçirdiğimiz 28 gün boyunca onların evinde kaldık.

Beslenme ihtiyaçlarımızı aile ile beraber giderdik. Kısaca Muhtar Ağabey diye hitap ettiğimiz Ahmet Ali Bey'in 3 çocuğu vardı. En büyük çocuğu olan Kader endüstri meslek lisesinin elektrik bölümünde mezundu. Kardeşi Şenol ise o sene 7. sınıfa başlıyordu. Evin kk kızı Şeyda ise 2.5 yaşındaydı. İlk birkaç gün bizimle ilgilenmeyen Kk Şeyda daha sonra hiç yanımızdan ayrılmadı. Aile bizi kendi çocukları gibi kabul ediyordu. Bizde onları büyüklerimiz olarak görüyorduk. 17 Ağustos 1999 Depremi Taylan ve beni etkilemişti. Sürekli olarak haberleri izliyor ve cep telefonlarımızla İstanbul'u arayarak haber almaya çalışıyorduk. Ama her zaman orada bulunan kişiler söyledikleri sözlerle bizi rahatlatmaya çalışıyorlardı. Kaldığımız evin yakınında Muhtar Ağabey'in eşi Leyla Abla'nın kız kardeşleri oturuyordu. Ayrıca ailenin diğer akrabaları evin yakın evresindeydi. Bu kişilerde bizleri kendilerin kabul etmişlerdi. Sanırım bu konuda onlara hiç yalan söylemememiz ve her zaman içimizden geldiği gibi davranarak yalana dolana girmeden yaptığımız hareketler yatıyordu. Bizlere gerçekten önem veriyor ve uzun bir zamandan beri tanıyormuş gibi davranıyorlardı. Bunun bir örneğini yemek konusunda yaşadım. Beyaz eti sevmediğimi bir keresinde Leyla Abla'ya söylemiştim. Yemek seçen biriyim ve özellikle tavuk etini yemiyorum. Köyde kaldığımız zaman içinde bir kere bile olsun Leyla Abla tavuk pişirmemişti. Bir ara bunu bana açıklayarak "sen onu sevmediğin için bende yapmıyorum" dedi. Gerçekten hoşuma gitti bu yaşadığım olay. Hafta başında kurulan ilçe pazarına beraber gidiyorduk. Aileye katkımızın olması amacı ile bizde alış veriş yaparak günü böylece tamamlıyorduk. **(Bkz. Foto No:21 - Foto No:47)** Kısa süre içinde oraya gelen esnafla bile kaynaşmıştık. Bu arada yaptığımız çekimlerle de bunu lmszleştirdik. Gündüzleri mülakat uygulaması yaparken akşamları bunları kısa bir Şekilde kontrol ediyor ve Taylan'la günün bir değerlendirmesini yapıyorduk. Geriye kalan vakitlerimiz ise bilgi toplamakla geçiyordu. Orada bulunduğumuz süre içinde 2 düğün grmuştk. Bu bizim için bir yerde nimetti. Muhtar Ağabey ve ailesi bize her konuda yardımcı olmaya çalışıyordu. Sahada kaldığımız süre içinde çok büyük bir problemle karşılaşmadık. Yemek, temizlik, barınma vb. konularda bir sorun yaşamamıştık. Ama bölgede içilen suyun kireçli olmasından dolayı rahatsızlanmıştım. Bu sorunu ozmek için ilçeye gittiğim de 5 litrelik pet Őiřelerde satılan sulardan alıyordum. Bu durumu aileye açıklamış ve olayda yanlış anlaşılacak bir Şey olmadığını sadece sağlık sorunum yüzünden bu yola

başvurduğumu açıkladım. Durumu anlayışla karşıladılar. Tuttuğum günlükte hergün olmasa bile başımızdan geçenleri kaydetmeye çalıştım. Onları burada aktarmaya kalkarsam ne yer ne de zaman yeter. Bütün mülakatlarımızı tamamladıktan sonra 30 Eylül 1999 günü köyden ayrıldık. Ama içimizde hem üzüntü hem sevinç vardı. Kısa sürede buraya alışmıştık ama İstanbul'da aklımızdan hiç çıkmıyordu. O gece ilçeden saat 23.05'te bindiğimiz otobüsle İstanbul'a döndük. Köyde kaldığımız süre içinde 114 haneye mülakat uyguladık. İki yaşlı hane başkanı ise görüşmek istemediği için bu kişilere mülakat uygulamadık. Örneklem seçilirken deneme mülakatları haricinde 60 hane belirlenmiş olup toplam 64 F1 mülakatı, 62 F2 mülakatı iki tanesi daha sonra yapılan 56 F4 mülakatının uygulamasını yaptık. Ayrılırken Kurban Bayramı'nda oraya tekrar gideceğimizi söylemiştik. Sözümüzü yerine getirmiştik. Mart ayı içerisinde (2000) Deprem bölgesinde gerçekleştirilen araştırmamızdan bir gün sonra Kayacık'a hareket ettik. Kurban Bayramı'nı köyde geçirecektik. Bu beni gerçekten mutlu etmişti çünkü bir antropolog olarak araştırma yaptığım bölgede bir ritüelin özelliklerini bizzat yaşayarak görecektim. Bu arada elimizdeki eksik bilgileri tamamlayarak daha önce yapılmayan 2 F4 mülakatının uygulamasını yapacaktık. Ayrıca ailemden ayrı geçirdiğim ilk bayramdı bu ama orada da bir ailem olduğunu biliyordum. Kurban Bayramı'nın ikinci günü Kayacık'tan ayrıldık tekrar görüşmek üzere...